

آشکارسازی اثر انگشت مبتنی بر فناوری نانو

فریما آگند عضو هیأت علمی دانشگاه مالک اشتر Far_agend@yahoo.com

نادر نادری کارشناس ارشد مؤسسه آموزشی تحقیقاتی صنایع دفاعی

تاریخ دریافت: ۸۸/۲/۱۵ تاریخ پذیرش: ۸۸/۳/۲۴

چکیده

پیشرفت‌های اخیر دانشمندان در علوم و فناوری‌های مختلف باعث توسعه روش‌های جدید در جهت مبارزه با وقوع جرایم شده است. فناوری نانو با توجه به قابلیت‌های فراوان آن در تشخیص و آشکارسازی سریع و دقیق، نوید آن را داده است که در آینده نزدیک با کمک این فناوری گام‌های مؤثرتری در راستای جلوگیری از وقوع جرم و شناسایی متخلفان برداشته شود. استفاده از این فناوری در انگشت‌نگاری می‌تواند راه حل‌های جدید و علمی برای آشکارسازی و بهبود آثار پنهان انگشت ارائه نماید که در غیر این صورت کشف نشده باقی خواهند ماند. در این مقاله سعی شده است با مروری بر فعالیت‌های انجام‌شده توسط محققان دانشگاه فناوری سیدنی استرالیا، کینگز کالج لندن و دانشگاه آنگیلا شرقی، نتایج جمع‌آوری و جهت معرفی کارایی فناوری نانو در آشکارسازی جرایم ارائه شود.

کلید واژه‌ها:

آشکارسازی اثر انگشت، فناوری نانو، نانو ذرات طلا، نانو ذرات نقاط کوانتومی

۱- مقدمه

امروزه پیشرفت‌های علمی از تلاقی زمینه‌های مختلف علمی حاصل می‌شود؛ پیشرفت‌های غیرمنتظره زمانی به وجود می‌آیند که از ترکیب روش‌های مختلف، بتوان راه‌های جدیدی را یافت. شاید بیش از یک قرن است که پلیس برای شناسایی مجرمان از اثر انگشت در صحنه جرم استفاده می‌کند. روش متداول برای این کار استفاده از گردهای سفید بوده است که در صورت چرب بودن دست‌های مجرم، این گردها به آثار چربی باقیمانده چسبیده و اثر انگشت را نمایان می‌ساخت؛ ولی اگر مجرم دست‌هایش را شسته یا از دستکش استفاده می‌کرد احتمال آشکارسازی بسیار ضعیف می‌شد.

در اواخر دهه ۱۹۸۰ استاندارد جدیدی برای این کار ایجاد شد؛ چسب مخصوصی را حرارت می‌دادند تا بخار حاصل از آن بر روی آثار انگشت مورد نظر بنشیند و برای چشم غیر مسلح قابل رؤیت باشد. بدین ترتیب فناوری جدید، به روش گردهای سفید برتری داشت و قادر بود کمترین آثار باقیمانده بر روی مواد، شامل آمینو اسیدها و گلوکز را نشان دهد. تنها محدودیت این فناوری زمان بود؛ بطوری‌که هر چه زمان بیشتری از اثرات باقیمانده می‌گذشت، ترکیبات شیمیایی کمتری بر جا می‌ماند.

امروزه روش‌های جدید مبتنی بر فناوری نانو تحول عظیمی را در این زمینه ایجاد کرده است و به پلیس امکان می‌دهد حتی در صورت برجای ماندن اثری از عرق دست مجرم، انگشت‌نگاری‌های لازم را با موفقیت انجام دهد. دانشمندان با استفاده از نانو مهندسی و با ساخت اشکال جدید ذرات (مثل میله‌ای، مکعبی، کروی و هرمی) در جستجوی راهی برای آشکارسازی غیرقابل رؤیت‌ترین اثرات انگشت هستند. این ذرات با استفاده از تغییر در طول موج نوری که بر سطوح می‌تابد، علائم پراکنده را قابل شناسایی می‌سازند. دانشمندان بر این باورند که استفاده از نانو ذرات با توجه به نسبت سطح به حجم بسیار زیادشان در مقایسه با همان ماده در مقیاس میکرو و توده، فرصت‌های جدیدی در آشکارسازی اثر انگشت‌های محو، که یک پدیده سطحی هستند ایجاد می‌کند. در این مقاله سعی شده است ضمن معرفی اجمالی فناوری نانو، پیشرفت‌های اخیر در آشکارسازی اثر انگشت مبتنی بر فناوری نانو با

استفاده از نانوذرات مرور شده و مکانیسم‌های علمی حاکم بر این روش‌ها بررسی و تحلیل شود.

۲- معرفی فناوری نانو و اهمیت مقیاس نانو

فناوری نانو شامل شناخت، کنترل و دستکاری ماده در محدوده ۱۰۰-۱ نانومتر می‌شود؛ محدوده‌ای که پدیده‌های جدید، منجر به کاربردهای منحصر بفرد می‌شوند. علوم مهندسی و فناوری "نانومقیاس" شامل تصویربرداری، اندازه‌گیری، مدل‌سازی و دستکاری مواد و سیستم‌ها در این مقیاس هستند. خواص فیزیکی، شیمیایی و زیستی مواد در مقیاس نانو تفاوت بنیادی و ارزشمند از خواص اتم‌ها و مولکول‌ها یا توده همان ماده را دارد. تحقیق و توسعه فناوری نانو منجر به درک و خلق مواد، ابزار و سیستم‌های پیشرفته‌ای با خواص منحصر بفرد جدید می‌شود که تاکنون وجود نداشته‌است.

- خواص منحصر بفرد این فناوری از موارد زیر سرچشمه می‌گیرد:
- ابعاد کوچک، سرعت بالا و دانسیته عملکردی بالا (نانوالکترونیک، ایجاد آزمایشگاه در حد یک تراشه)، حسگرهای دقیق، ابزارهای کوچک و سبک‌وزن (غبار هوشمند)، حساسیت بالا (حسگرها، نانوسیم‌ها) و اثرات سطحی ویژه (مانند اثر لوتوس)
- مساحت سطحی زیاد، فراهم کردن اثرات کاتالیزوری و تقویت‌کنندگی
- اثرات کوانتومی مانند کوانتوم دات‌های فلورسنت نوری با بازدهی بالا
- ساختارهای مولکولی نوین با خواص جدید: نانولوله‌ها، نانوفیبرها و نانوکامپوزیت‌های با استحکام بالا

● قابلیت عامل‌دار شدن و عامل‌پذیری و امکان تغییر در ویژگی‌های سطوح نانومتری با گذر از مقیاس می‌کرو به نانو، با تغییر برخی از خواص فیزیکی و شیمیایی ذرات روبرو می‌شویم که دو مورد مهم آن عبارتند از: افزایش نسبت مساحت سطحی به حجم و ورود اندازه ذره به قلمرو اثرات کوانتومی؛ افزایش نسبت مساحت سطحی به حجم که بتدریج با کاهش اندازه ذره پدید می‌آید، باعث غلبه یافتن رفتار اتم‌های واقع در سطح ذره به رفتار

اتم‌های درونی می‌شود. این پدیده بر خصوصیات ذره و تعامل آن با دیگر مواد اثر می‌گذارد. افزایش سطح، واکنش پذیری نانو مواد را به شدت افزایش می‌دهد زیرا تعداد مولکول‌ها یا اتم‌های موجود در سطح در مقایسه با تعداد اتم‌ها یا مولکول‌های موجود در توده نمونه بسیار زیاد است. البته این خاصیت مزایایی هم در بر دارد؛ مساحت سطحی زیاد، عاملی کلیدی در کارکرد کاتالیزورها و ساختارهایی همچون الکترودهاست. به عنوان مثال با استفاده از این خاصیت می‌توان کارایی کاتالیزورهای شیمیایی را به نحو مؤثری بهبود بخشید و یا در تولید نانوکامپوزیت‌ها با استفاده از این مواد، پیوندهای شیمیایی مستحکم تری بین ماده زمینه و ذرات برقرار شده و استحکام آن به شدت افزایش می‌یابد. علاوه بر این، افزایش سطح ذرات، فشار سطحی را کاهش داده و منجر به تغییر فاصله بین ذرات یا فاصله بین اتم‌های ذرات می‌شود. تغییر در فاصله بین اتم‌های ذرات و نسبت سطح به حجم بالا در نانوذرات، تأثیر متقابلی در خواص ماده دارد. تغییر در انرژی آزاد سطح، پتانسیل شیمیایی را تغییر می‌دهد. این امر در خواص ترمودینامیکی ماده (مثل نقطه ذوب) تأثیر گذار است.

به محض آن که ذرات به اندازه کافی کوچک شوند، شروع به رفتار مکانیک کوانتومی می‌کنند که خواص نقاط کوانتومی مثالی از این دست است. نقاط کوانتومی کریستال‌هایی در اندازه نانو هستند که از خود نور ساطع می‌کنند. انتشار نور توسط این نقاط در تشخیص پزشکی و آشکارسازی، کاربردهای فراوانی دارد. این نقاط گاهی اتم‌های مصنوعی نامیده می‌شوند؛ چون الکترون‌های آزاد آنها مشابه الکترون‌های محبوس در اتم‌ها، حالات گسسته و مجازی از انرژی را اشغال می‌کنند.

در جهانی که در حال پیشرفت و توسعه روزافزون است، هیچ صنعتی نمی‌تواند بدون تکیه بر همکاری‌ها و تحقیقات چند رشته‌ای پیشرفت نماید. فناوری نانو به عنوان یک علم جدید، حوزه گسترده‌ای از رشته‌های علمی را در بر می‌گیرد که روز به روز تأثیر فزاینده خود را بر صنایع بیشتر می‌کند. انقلابی که توسط فناوری نانو در آینده به وجود خواهد آمد، پیشرفت‌های غیرمنتظره‌ای را برای بشر امروز نوید می‌دهد که تحولات اقتصادی، اجتماعی، صنعتی و روش‌های مناسب حفظ سلامتی و محیط زیست از پیامدهای این فناوری است.

۳- کاربرد نانو ذرات برای بزرگنمایی اثر انگشت پنهان

۱-۱- نانو ذرات طلا و نقاط کوانتومی ZnS و CdS

آشکارسازی مطمئن و سریع اثر انگشت را باید قادران دو توسعه در فناوری نانو بود. در این روش آشکارسازی اثر انگشت، ابتدا سطح علامتگذاری شده با محلول سوسپانسیون نانو ذرات طلا که توسط یون‌های سیترات پایدار شده باشد، پوشش داده می‌شود که تحت محیط اسیدی، ذرات طلا به مولکول‌های بار مثبت اثر انگشت می‌چسبند، سپس خطوط اثر انگشت با محلول یون‌های نقره تحت واکنش شیمیایی، احیا شده و سپس اثرات تیره فلز نقره در محل خطوط برجسته اثر انگشت پدیدار می‌شود. ولی محلول طلا بسیار ناپایدار است و تکرار روش از یک آزمایش به آزمایش دیگر مشکل است.

شکل ۱- اثر انگشت آشکار شده با کمک فناوری نانو

اکنون دانیال ماندلر^۱، جوزف آلموگ^۲ و همکارانش در دانشگاه هیبروی بیت المقدس (رژیم اشغالگر قدس) محلول سنتی طلا را با محلول مشابه پایدارتری جایگزین کرده‌اند. که در این محلول نانو ذرات طلا از طریق تارهای مویی به زنجیره‌های بلند هیدروکربن متصل

1. Daniel Mandler
2. Joseph Almog

شده و در محلول بنزن و اتر بصورت معلق پایدار باقی می ماند و در اثر برهم کنش آبگریزی به آثار باقیمانده از اثر انگشت چسبیده و سپس طبق روش متداول، فرایند آشکارسازی ادامه می یابد. این فرایند عکس هایی با کیفیت بالا را فقط با سه مرتبه غوطه ور کردن در محلول ارائه می دهد (شکل ۱). تیم فوق با استفاده از سوسپانسیون نانو ذرات سولفات روی و سلناید کادمیوم پایدار شده به وسیله آمین های زنجیره ای، روشی را برای آشکارسازی اثر انگشت بر روی سطوح غیر متخلخل نیز توسعه داده اند. در این روش از محلول نانو ذرات طلا، که تحت شرایط برهم کنش آبگریزی، نانو ذرات طلا به اثر انگشت می چسبند استفاده می شود ولی در این حالت ذرات نانو تحت نور ماورای بنفش آشکار شده و نقش واضح فلورسنتی به علت وجود نانو ذرات سولفات روی و سلناید کادمیوم ارائه می دهند که احتیاج به مرحله آشکارسازی بعدی ندارد.

در این فرایند دو نوع نانو ذره مختلف پخش شده در محلول آلی، نانو ذره طلای پایدار شده با نرمال آلکان تیول ها^۱ و نقاط کوانتومی^۲ پایدار شده با نرمال آلکان آمین^۳، ترجیحاً به برجستگی های پنهان اثر انگشت می چسبند، سپس توسط آشکار ساز فیزیکی نقره (-Ag PD) و یا تحت تابش نور ماورای بنفش آشکار می شوند.

آشکار ساز فیزیکی نقره، معرف استاندارد برای آشکار سازی اثر انگشت پنهان روی سطوح متخلخل مرطوب مثل کاغذ و مقواست. رسوبدهی نقره روی باقیمانده اثر انگشت پنهان نامحلول در آب، رسوب سیاه فلز نقره را در کل شیار اثر انگشت ایجاد می کند. این فرایند بر اساس واکنش رسوب گذاری بدون الکتروود است که در آن یون های Fe^{2+} یون های Ag^+ را به نقره فلزی احیا می کند و احتمالاً با ترکیبات چربی مواد در اثر انگشت، تسریع می یابد که این فرایند به دلیل ناپایداری محلول و عدم تکرار پذیری ضعف دارد. امروزه بزرگنمایی اثر انگشت پنهان توسط نانو ذرات طلای پایدار شده توسط یون های سترات در محیط آبی و

1. n-alkanethiols
2. CdSe/ZnS
3. n-alkaneamine

معرف استاندارد Ag-PD در فرایندی تحت عنوان رسوب چند فلزی^۱ و یا طلای کلوئیدی^۲ [۱-۳] استفاده می‌شود. نانو ذره طلا به رسوبات برجا مانده از شیارهای برجسته اثر انگشت می‌چسبد و باعث تسریع رسوب فلز نقره از محلول Ag-PD می‌شود. چسبندگی طلا به شیار برجسته اثر انگشت به دلیل واکنش بین ذرات بار منفی محلول کلوئیدی طلا و ذرات بار مثبت اثر چربی شیار اثر انگشت در محیط pH پایین [۴ و ۱] است.

شکل ۲- مقایسه آشکارسازی اثر انگشت با معرف Ag-PD و نانو ذرات طلا (پایین) و بدون نانو ذرات طلا (بالا)

سطوح فلز جهت احیای فلزات مختلف در محلول از طریق رسوب گذاری [۵ و ۶] شناخته شده‌اند. بعضی از نانو ذرات خاص نیز خاصیت کاتالیستی مشابه را نشان داده‌اند [۷]. Aslam و همکاران نشان دادند که نانو ذرات طلای پایدار شده با دودکان تیول در محیط آلی از طریق برهم‌کنش آبگریزی بر روی سطوح فعال شده آبگریز جذب می‌شوند [۸]. در این تحقیق مشاهده شده است که رسوبات اثر انگشت به عنوان سطح آبگریز برای چنین برهم‌کنش‌هایی عمل می‌کنند و نانو ذرات طلای حل شده در اثر خام نفتی پایدار شده با

1. Multi-Metal-Depositio (MMD)
2. Colloidal gold

نرمال آلکان تیول^۱، ترجیحاً به شیارهای برجسته حاوی چربی اثر انگشت پنهان می‌چسبند و در مرحله دوم رسوبات طلا باعث احیای نقره معرف آشکارساز می‌شود و نقره فلزی روی شیارها رسوب می‌کند، بنابراین بطور مشخص باعث وضوح بهتر اثر انگشت می‌شود.

نانو ذرات طلای پایدار شده با زنجیره‌های آلکان تیول‌هایی مثل اکتادکان تیول^۲، تترادکان تیول^۳ و دکان تیول^۴ طبق روش Brust و همکاران، سنتز شده است [۹]. تصویر TEM و اندازه‌گیری‌های سایز نانو ذرات، تشکیل ذرات کروی با میانگین سایز ۳-۲ نانومتر را نشان داد که بسیار کوچکتر از ذرات طلا در فرایند رسوب چند فلزی MMD اصلاح شده با میانگین اندازه ۱۴ نانومتر است [۱۰].

نتایج آزمایش‌های انجام شده بر روی اثر انگشت چندین داوطلب که به پیشانی آنها کشیده شده و سپس روی کاغذ منعکس شده باشد، در آب فرو برده و خشک شده به شرح زیر جمع‌آوری شده است:

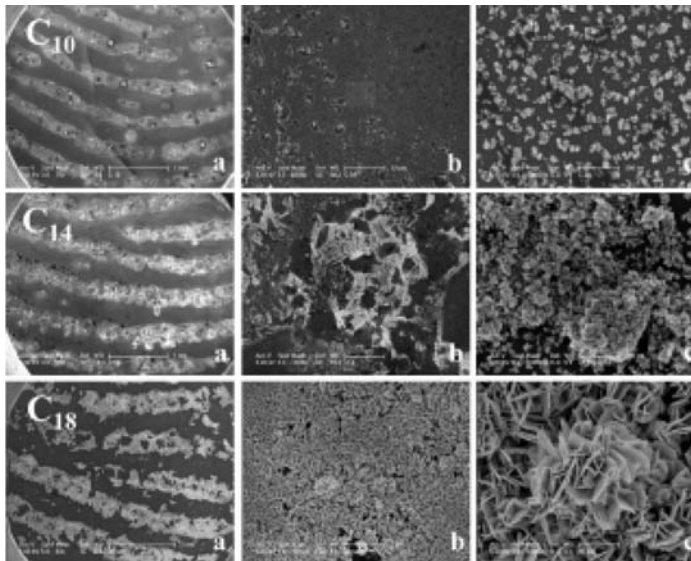
در کاغذ حاوی چربی اثر انگشت که در محلول اتر حاوی نانو ذرات طلای پایدار شده با اکتادکان تیول در غلظت‌های مختلف و محدوده زمانی بین ۱۰ ثانیه تا ۵ دقیقه غوطه‌ور شده و سپس با معرف Ag-PD [۱۱] آشکارسازی می‌شوند بهترین نتیجه از محلول ۰/۰۴ درصد (وزنی/حجمی) و زمان غوطه‌وری ۳ دقیقه حاصل شده است. زمان کوتا‌هتر غوطه‌وری منجر به ضعیف‌تر شدن اثر می‌شود و به عنوان یک قانون، عمل‌آوری اولیه با نانو ذرات طلای پایدار شده با اکتادکان تیول باعث واضح‌تر و سریع‌تر شدن فرایند خواهد شد. (شکل ۲)

مطالعاتی در خصوص جذب محلول نانو ذرات طلا بر روی آثار انگشت به وسیله میکروسکوپ نوری و میکروسکوپ الکترونیکی روبشی از نمونه انگشت چرب در ویفر سیلیکون که به مدت ۳ دقیقه در محلول ۰/۰۴ درصد (وزنی/حجمی) غوطه‌ور شده بود انجام گرفت که به وضوح جذب نانو ذرات طلا بر روی برجستگی‌های اثر انگشت و لایه بسیار

1. n-alkanethiols
2. Octadecanethiol
3. Tetradecanethiol
4. Decanethiol

نازک در شیارهای بین برجستگی مشاهده شد. (این موضوع به وسیله EDS و تصویرنگاری الکترون‌های برگشتی نیز ملاحظه شد) نانو ذرات بر روی برجستگی‌های اثر انگشت بصورت خوشه‌ای تجمع کردند که احتمالاً به دلیل برهم‌کنش بین محلول نانو ذرات طلای پایدار شده با اکتادکان تیول و باقیمانده چربی از آثار پنهان اثر انگشت است.

شکل ۳- تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی رسوبدهی نقره (محدوده‌های روشن) در اثر انگشت بر روی سطح سیلیکونی با محلول‌های مختلف نانو ذرات طلا در اثر انگشت بر روی سطح سیلیکونی با محلول‌های مختلف نانو ذرات

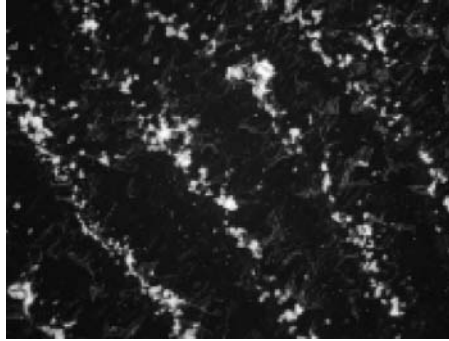
ویفر سیلیکون که اثر انگشت چرب بر روی آن قرار داده شده بود در محلول نانو ذرات طلای پایدار شده با اکتادکان تیول غوطه‌ور شده و سپس به مدت ۱۰ تا ۹۰ ثانیه در محلول معرف استاندارد Ag-PD قرار گرفت؛ بعد از ۱۰ ثانیه تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نمایانگر ظهور اولیه رسوبات سنگین فلز نقره بود که پس از ۶۰ ثانیه برجستگی‌ها کاملاً نمایان شدند در حالی که مقدار خیلی کمی نقره هم در حد فاصل بین برجستگی‌ها مشاهده شد.

رسوب حاصل، مورفولوژی ورقه‌های به هم پیچیده را داشت که احتمالاً به سبب رشد سریع رسوبات است تصویر EDS، پوششی از نقره را بر روی انبوهه ذرات طلائی تشکیل شده در محل برجستگی‌های اثر انگشت را نشان داد، در صورتی که در بین شیارها مقدار کمی نقره وجود داشت؛ در نمونه‌هایی که از محلول نانو ذرات طلائی پایدار شده با اکتادکان تیول و تترا دکان تیول استفاده شده بود در مقایسه با Ag-PD آنها تأثیر مثبت تری در ظهور اثر انگشت داشته و نمونه محلول نانو ذرات پایدار شده با دکان تیول نسبت به محلول‌های اکتا و تترا دکان تیول، از شفافیت کمتری برخوردار بود. تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از سطوح سیلیکون حاوی اثر انگشت که با محلول مختلف نانو ذرات طلا با انواع مختلف دکان تیول در مدت ۶۰ ثانیه نتایج مختلفی نشان داد (شکل ۳)؛ به عنوان مثال، ظهور اثر انگشت در محلول نانو ذره طلائی پایدار شده با تترا دکان تیول به سرعت محلول اکتادکان تیول نبوده هر چند که کلیه برجستگی‌ها را پوشش داده است.

رسوبات کروی شکل نقره و مجموعه‌های صفحه‌ای شکل هر چند خیلی کمتر از محلول نانو ذرات پایدار شده با اکتادکان تیول مشاهده شده است و بنابراین محلول نانو ذرات پایدار شده با دکان تیول رسوب نقره کمتری بر جا می‌گذارد هر چند که در بعضی موارد رشد مجموعه‌های صفحه‌ای بیشتر ملاحظه می‌شد.

محلول اتر از نانو ذرات سولفات روی و کادمیوم سلناید با میانگین اندازه ذره ۳ نانومتر پایدار شده با اکتادکان آمین تهیه شده طبق فرایند پینگ^۱ و همکاران [۱۲] با کمی اصلاحات (پوسته-لایه سولفات روی به جای پوسته-لایه سولفات کادمیم) به عنوان عامل اثر انگشت استفاده شد. ویفر سیلیکون و نوارهای کاغذی حاوی اثر چربی انگشت در محلول ۰/۰۴ درصد (وزنی/حجمی) اتر و نانو ذرات سولفات روی و کادمیوم سلناید غوطه‌ور شده و پس از خشک کردن تحت تابش نور ماورای بنفش بررسی شد. میکروسکوپ نوری انبوهه نانو ذرات سولفات روی و کادمیوم سلناید را روی برجستگی‌های اثر انگشت نشان داد؛ هر چند روی نوارهای کاغذی به دلیل فلورسنس قوی زمینه امکان وضوح برجستگی‌های اثر انگشت نبود.

1. Peng

شکل ۴- تصویر نانو ذرات $CdSe/ZnS$ جذب شده ترجیحاً بر روی برجستگی‌های اثر انگشت روی سطح سیلیکون با میکروسکوپ نوری در حالت UV

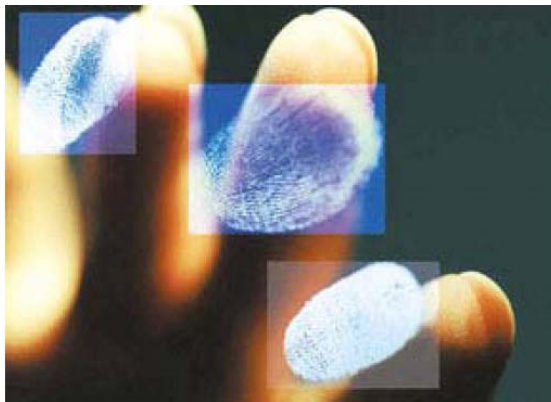
در نهایت نانو ذرات طلای پایدار شده با زنجیره‌های آلکانتیول محلول در اتر، به مواد برجا مانده از برجستگی‌های اثر انگشت می‌چسبند و قابلیت آشکارسازی را با معرف استاندارد Ag-PD ممکن می‌سازد نانو ذرات فلزی به وسیله برهم‌کنش‌های آگریز در لبه‌ها جذب می‌شوند که بطور کلی مکانیسم متفاوتی با برهم‌کنش‌های یونی احتمال در فرایند کلاسیک MMD دارند. یک ارتباط مشخص بین طول زنجیره‌های تیول‌های پایدار شده و کیفیت اثر انگشت، دیده شده است به این ترتیب که هر چه طول زنجیره بلندتر باشد اثر انگشت واضح‌تر خواهد بود.

نانو ذرات سولفات روی و کادمیوم سلناید فلئورسنت از محلول آلی ترجیحاً به اثر انگشت پنهان روی سطوح غیر متخلخل می‌چسبند و باعث می‌شوند تا به وسیله نور ماورای بنفش قابل رؤیت شوند [۱۳].

۲-۳- نانو ذرات اکسید روی

پودر اکسید روی به‌عنوان یک پودر فلورسانت برای شناسایی اثر انگشت روی سطوح غیر متخلخل استفاده می‌شود. اخیراً محققان استرالیایی استفاده از ذرات اکسید روی نانو ساختار را به‌عنوان پودر فلورسانت برای شناسایی اثر انگشت پنهان، مورد بررسی قرار داده‌اند. طبق

گفته این محققان پودر ساخته شده از نانوذرات اکسید روی می تواند یک تصویر تمیزتر و واضحتر از اثر انگشت حتی روی سطوح مرطوب، با استفاده از یک سوسپانسیون از ذرات ریز در محلول، آشکارسازی کند که جهت آشکارسازی اثر انگشت های پنهان روی سطوح غیرمتخلخل مرطوب نیز مؤثر است. در هر کدام از این کاربردها، اثر انگشت ها به دلیل تفاوت رنگ بین این پودر سفید و سطح پس زمینه آشکار می شوند. دکتر آندریو مک دوناگ و همکارانش از مرکز علوم قانون Forensic در دانشگاه فناوری سیدنی می گویند که پودرهای مرسوم با چسبیدن به باقیمانده های چربی روی سطوح، اثر انگشت ها را آشکارسازی می کنند، اما این کار همیشه به درستی انجام نمی شود. اثر انگشت های نامشخص و پنهان شامل آن دسته ای هستند که روی سطوح مرطوب از قبیل لوله های حمام، ایجاد می شوند. شناسایی این اثر انگشت ها مشکل است، بویژه هنگامی که قسمتی از آنها از بین رفته باشد. مک دوناگ و گروهش یک پودر اثر انگشت جدید مبتنی بر نانوذرات اکسید روی را روی سطوحی از قبیل شیشه، پلی اتیلن و آلومینیوم مورد بررسی قرار دادند. مک دوناگ می گوید که این ذرات اکسید روی ۲۰ نانومتری به صورت بلورهای شبه گل یک میکرومتری، با همدیگر کلاستر می شوند. این ذرات خیلی کوچک تر از ذرات پودری اثر انگشت ده میکرومتری رایج هستند [۱۵ و ۱۴].

شکل ۵- استفاده از پودر اکسید روی جهت آشکارسازی اثر انگشت

برای افزایش لومینسانس مرئی این نانوذرات اکسید روی، آنها را با یون‌های لیتیوم دوپ کردند و متوجه شدند که پودر نانوذره اکسید روی در مقایسه با پودرهای مرسوم، تصویر خیلی واضح تری را از اثر انگشت‌ها می‌دهد. مک دونگ می‌گوید: «شما هنگامی که یک پودر را گردپاشی می‌کنید، امیدوارید که فقط به چربی‌های باقیمانده ناشی از اثر انگشت روی سطح بچسبد اما اغلب آن به هر چیزی می‌چسبد، این در حالی است که این نانوذرات خیلی خوب به این چربی‌های باقی مانده می‌چسبند نه به سطح پس زمینه» این محققان متوجه شدند که این سیستم استثنائاً در شرایط مرطوب هم به خوبی کار می‌کند. آنها با غوطه‌ور کردن سطوح دارای اثر انگشت در داخل یک محلول از این نانوذرات، اثرات چاپی خیلی واضحی به دست آوردند. نتایج این تحقیق تحت عنوان «یک ارزیابی از اکسید روی نانو ساختار به عنوان یک پودر فلورسانت برای شناسایی اثر انگشت» در مجله *Journal of Material Science* منتشر شده است.

۴- آنالیز انگشت‌نگاری فناوری نانو می‌تواند جایگزین نمونه خون شود

تا به امروز انگشت‌نگاری برای دستگیری مجرم یا شناسایی شخص به کار گرفته می‌شد. دانشمندان بریتانیایی که با دیوید راسل کار می‌کنند می‌خواهند استفاده از انگشت‌نگاری را برای کشف مواد مخدر، دوپینگ و تشخیص بیماری ممکن سازند. همچنین تیمی از دانشگاه انگلیا شرقی در نورویچ و کالج کینگز در لندن "انگشت‌نگاری هوشمند، شناسایی همزمان سوخت و ساز مواد مخدر از افراد به وسیله پادتن نانو ذرات فعال شده" را در مجله *An-gewandte chemie* گزارش کرده‌اند که آنها اکنون قادر هستند با استفاده از آنتی‌بادی‌های مشخص، اثر انگشت افراد سیگاری را از غیر سیگاری تشخیص دهند [۱۶].

یک اثر انگشت برای تحقیق کننده مورد استفاده‌ای نخواهد داشت مگر اینکه بتوان آنرا با یک نمونه در پایگاه داده‌ای تطبیق داد و یا مستقیماً با اثر انگشت یک مظنون مورد مقایسه قرار داد. راسل و تیم او انتظار دارند که بزودی بتوانند اطلاعات وضعیت زندگی شخص

1. David A Russell

انگشت‌نگاری شده را بدست آورند که موجب کاهش مظنونان خواهد شد. در این حالت استفاده از اثر انگشت برای پیدا کردن مواد مخدر، داروها و یا خوراکی که مصرف شده ممکن می‌شود و همچنین بعضی از بیماری‌ها را می‌توان تشخیص داد.

محققان می‌خواهند تمام اسرار را از اثرهای بسیار کوچک تعرق که اثر انگشت بر روی سطح باقی می‌گذارد به دست بیاورند. تیم تحقیق سادگی و امکان‌پذیری این روش را با تمیز دادن اثر انگشت سیگاری‌ها از غیر سیگاری‌ها نمایش دادند. برای جلوگیری از نتایج غیر واقعی از امکان تماس مستقیم محصولات دخانی، آنها سیستم را به گونه‌ای طراحی کردند که بتوان ماده کوتینین^۱ را که بر اثر استفاده از مواد نیکوتین در بدن به وجود می‌آید، تشخیص داد. با به کارگیری فناوری نانو محققان اثر انگشت را که پادتن کوتینین به آنها چسبیده بود با محلول حاوی نانو ذرات طلا خیس کردند و این ذرات به کوتینین متصل شدند؛ سپس یک پادتن دیگر که با رنگ فلورسنت همراه بود و به پادتن کوتینین متصل شده بود را به اثر انگشت اضافه کردند، از آنجایی که تعداد زیادی پادتن کوتینین به نانو ذرات کروی چسبیده‌اند در بزرگ‌نمایی تأثیر بسزایی دارد. در حقیقت شیارهای اثر انگشت سیگاری‌ها نورانی شده در صورتی که اثر انگشت غیر سیگاری‌ها نورانی نمی‌شوند. مانند روش‌های معمول با برداشتن اثرات انگشت که به صورت کاملی آشکار شده‌اند می‌توان آنها را برای مقایسه با اثرات شناخته شده به کار گرفت، وقتی که بزرگ‌نمایی صورت می‌گیرد حتی سوراخ‌های بسیار ریز عرق کرده همراه با شیارهای بزرگ انگشتان قابل مشاهده می‌شوند که می‌توان بطور واضح آنرا به شخص منتصب کرد.

علاوه بر کاربری قضایی این روش برای تشخیص دوپینگ ایده‌آل است. از آنجایی که هر نمونه بطور خاص مربوط به اثر انگشت ورزشکار خاصی بوده لذا امکان دستکاری در نمونه آزمایش غیرممکن است. تشخیص‌های پزشکی نیز بدون احتمال خطر اختلاط نمونه می‌توانند از این روش بهره بگیرند. از دیگر کاربردهای این روش تشخیص مواد مخدر بدون گرفتن نمونه خون از افراد مظنون به عنوان مثال راننده‌های مشکوک است.

1. Cotinine

۵- نتیجه گیری

در نهایت می توان اظهار داشت فناوری نانو قابلیت آشکارسازی وجود هر نوع ماده ای را که پادتن آن وجود داشته باشد، دارد و بطور کلی می توان امیدوار بود فناوری نانو در حال غلبه بر جرایم است. البته باید توجه نمود در صورتی که مجرمان، تبهکاران و گروه های تروریستی زودتر به فناوری نانو مسلح شوند، تمام فرصت های بالقوه این فناوری می تواند به تهدیدی جدی حتی برای امنیت ملی کشورها بدل شود که مقابله با آن کاری دشوار خواهد بود. همین فرصت ها و تهدیدهای ناشی از این فناوری باعث به وجود آمدن رقابتی جدی بین نیروهای امنیتی کشورهای مختلف جهت کسب پیشتازی در این فناوری شده است به نحوی که در مدت زمان کوتاه رشد این فناوری، چندین همایش و همایش علمی با موضوع نقش فناوری نانو در جلوگیری از وقوع جرم در کشورهای مختلف برگزار شده است. امید است نیروهای انتظامی کشور ما نیز که در سال های اخیر از رشد نرم افزاری و سخت افزاری مناسبی برخوردار بوده است، به موضوع فناوری نانو به صورت جدی تری بپردازد و در گام اول، پروژه های مطالعاتی را در این زمینه تعریف و اجرا نماید. برگزاری همایش ملی در این زمینه می تواند باعث رشد سریعتر و ایجاد هم افزایی در بین پژوهشگران شود.

۶- منابع

1. A. A. Cantu and J. L. Johnson, in *Advances in Fingerprint Technology*, ed. H. C. Lee and R. E. Gaensslen, CRC Press, Boca Raton, FL, 2nd edn, 2001, ch. 7, pp. 241–274.
2. A. A. Cantu, D. A. Leben and K. Wilson, *Proc. SPIE–Int. Soc. Opt. Eng.*, 2003, 5071, 164–167.
3. G. Saunders, International Association for Identification, 74th Annual Educational Conference, Pensacola, USA, June 1989.
4. (a) M. J. Choi, K. E. McBean, R. Wuhner, A. M. McDonagh, P. J. Maynard, C. Lennard and C. Roux, *J. Forensic Identif.*, 2006, 56, 24–32; (b) M. J. Choi,

- A.M.McDonagh, P. J. Maynard, R. Wuhner, C. Lennard and C. Roux, *J. Forensic Identif.*, 2006, 56, 756–768.
5. M. del Barrio, S. Garcia and D. Salinas, *Electrochem. Commun.*, 2004, 6, 762–766.
6. D. Brevnov, T. Olson, G. Lopez and P. Atanassov, *J. Phys. Chem. B*, 2004, 108, 17531–17536.
7. L. Cao, L. Tong, P. Diao, T. Zhu and Z. Liu, *Chem. Mater.*, 2004, 16, 3239–3245.
8. M. Aslam, I. S. Mulla and K. Vijayamohan, *Langmuir*, 2001, 17, 7487–7493.
9. M. Brust, M. Walker, D. Bethel, D. J. Schiffrin and R. Whyman, *J. Chem. Soc., Chem. Commun.*, 1994, 801.
10. B. Schnetz and P. Margot, *Forensic Sci. Int.*, 2001, 118, 21–28.
11. T. Kent, editor. *Manual of Fingerprint Development Techniques*, Sandridge, Home Office, 2nd edn, 1998.
12. J. J. Li, Y. A. Wang, W. Guo, J. C. Keay, T. D. Mishima, M. B. Johnson and X. Peng, *J. Am. Chem. Soc.*, 2003, 125, 12567–12575.
13. E. R. Menzel, in *Advances in Fingerprint Technology*, ed. H. C. Lee and R. E. Gaensslen, CRC Press, Boca Raton, FL, 2nd edn, 2001, ch. 6, pp. 211–240.
14. Choi, M., McBean, K.E., McDonagh, A.M., Maynard, P.J., Lennard, L.J. & Roux, C.P. 2008, 'An evaluation of nanostructured zinc oxide as a fluorescent powder for fingerprint detection', *Journal of Materials Science*, vol. 43, no. 2, pp. 732-737.
15. Choi, M., McDonagh, A.M., Maynard, P.J. & Roux, C.P. 2008, 'Metal-containing Nanoparticles and Nano-structured Particles in Fingerprint Detection', *Forensic Science International*, vol. 179, no. 2-3, pp. 87-97.
16. Richard Leggett, Emma E. Lee-Smith, Sue M. Jickells, Dr., David A. Russell, Prof.; *Intelligent Fingerprinting: Simultaneous Identification of Drug Metabolites and Individuals by Using Antibody-Functionalized Nanoparticles*; *Angewandte Chemie International Edition*; Volume 46 Issue 22, Pages 4100 - 4103